

Si auzit ca...?

S'a pus premiu pentru cel ce ghici cine-i „Miss Pleșcuța”?

Pentru o mai ușoară identificare, stăm: sex bărbătesc, buze vopsite, pudrată și candidat la 'nsură-rie).

La o cucoană din A. Șaguna, stabilit cartierul general al... inciunilor?

Preotul T. din Șepreuș nu e ulțumit de colegii ce-i are?

Un domn din Buteni când a cu doamna la București s'a fo-rafiat cu ea în avion, iar ea, după au venit acasă, a... zburat?

Notarul Putin din Șepreuș nu a vrea nici o licație?

La petrecerea dela Rusalii din i rsa, n'a fost nici un scandal?

Din biserica din Mocirla s'au indut stranele cântăreților. și că estia cântă din mijlocul bisericii?

B. Gheorghe și I. Iancu ambii gajați la primăria Arad, consu-siind bere s'au răcit și umblă după Dandăcei la țară. Să 'ntâmplă.

Preotul catolic din Macea nu de grâu comerciantului care are gajați români?...

Primarul din Macea de când primăria caii proprii, nu mai în-icuințează pe ai săi?

Un impiegat comunal din Côm-ș, mănâncă mamaligă cu... iu?

opil teribil

Și, micul nostru licean, a cam at cu cursurile. Acum își des-ă facultatea de a întreba:

Tăticule, pe mine m'a adus rza?

Da.

Și pe tine tăticule, tot barza a adus?

Și, pe mine.

Și pe bunicul tot barza l-a us?

Da, și pe bunic.

Da, — reflectă ștregarul nos- — asta înseamnă că trei gene-ii de-a rândul, la noi în casă nu trăit nici un fel de viață senti-ntală... Las' că le arăt eu cum asta!

ată conjugală

Bărbatul, obosit de surplusul de încă delă birou, se culcă. Dar asta are chef de dragoste. Băr-ul o ia de deparle:

Mă iubești?

Te iubesc!

Mă iubești mult?

Mult de tot, dragul meu...

Atunci lasă-mă să dorm!...

ce plânge

ceată de copii erau în încăie-... Numai unul stătea de o parte plângea.

Un bătrân se apropie de el și-l ebe dece plânge

Cum să nu plâng. Ceialaltii se bue între ei, iar eu, mi-au spus tti, trebue să fac pe Societatea

li crezut

oul preot dintr'un sat, împreună ăran fruntaș, se plimbau într'o e de câmp. Popa nost, cam glu-din fire, zise către tovarășul

Uite colo! Sboară o vacă!

mul se 'ntoarce în direcția ară-de popă, iar acesta începe să și-i zice:

Ai crezut?

Da — răspunse țăranul — au că mai repede aș fi crezut boară o vacă, decât că un popă el

Rudolfo Valentino... uitat

Desigur că a fost uitat. N'a mai rămas decât pe ici, pe colo, o ră-mășița palidă aproape ștearsă de tot din icoana leului...

Câte o fetișcană cu suflet duios și ochi împăinjenți de doruri ne-sfârșite își amintește de el. Și plânge seara înainte de culcare, strângând în mânușele ei albe, moi, calde, fotografia celui care a murit tânăr, frumos și dornic de viață.

Fără îndoială Rudolf Valentino a fost uitat.

Peste puțină vreme, n'i peste multă, va fi cu desăvârșire uitat.

Aceasta e soarta zeilor. Nu ră-mân decât între ramurile prăfuite, pe cari le aruncăm undeva la loc întunecos și discret, — și între fi-lele unei cărți pe care uremea aș-terne colb, și uitare indiferentă.

I-au luat alții locul... a fost doar o clipă de nebunie generală. O în-treagă omenire de femei și copile l'au plâns și l'au dorit... și cum l'au uitat.

Da, desigur că l'au uitat.

A venit rândul lui Harry Liedtke, Josef Schmidt, Jack Catelaine, Maurice Chevalier și alții, mereu alții...

Dela el, au rămas câteva filme și câte o fotografie răzleașă, care mai apare în vitrina unei librării sau suflet de fetiță cu cosife și inimă caldă. Peste un an, poate mai eunând, se va râde de tot ce s'a plâns.

O! Rudolf Valentino, un amoretz frumos, puțin cam bleg, puțin în-fumurat, nimic mai mult.

Mult zgomot pentru nimic.

O prostie.

Se va râde cu hohote, cu lacrimi, pentru aceleași tacerimi cu care odinioară s'a plâns peste pozele care îl înfățișau falnic, majestos, magnific. Cu ochii aceia adumbrți, cu surâsul petrificat în colțul bu-zelor lui fine și senzual arcuite.

D'Aragon

S a d e s c h i s

Restaurantul Neptun

Arad. Servește mâncări calde și reci, bere Azuga, vinuri escelente.

Muzică de primul rang. Prețuri solide. Serviciu prompt.

Regrete

Se spune că înainte de a părăsi Abisinia, Negusul ar fi spus cu oare care melancolie primului său mi-nistru:

— Vezi tu, dacă am fi fost mai prudenti, am fi fondat acum cinci ani o bancă, și acum n'am fi ple-cat de aici cu mâinile goale!

Din Rusia

Edificiul comisariatului bugetului din Rusia era păzit de poliția so-vietică contra hoților.

— Intr'o noapte fără somn co-misarul bugetului gândindu-se la câte în lună și stele, s'a întrebat: Dar dacă nici poliția sovietică nu-i bună de nimic și hoții s'ar putea introduce să fure banii.

S'a hotărât să pună poliția la în-cercare.

S'a travestit în hoț, a năvălit în tresorerie cu un revolver în mână și luă un milion de rubie

Poliția a rămas impasibilă și a privit nepăsător cum comisarul tra-vestit în spărgător, se deparță.

De atunci i s'a pierdut orice urmă.

Aia-i mai trebuie

Un cunoscut erou de pantoz, se plimba nu de mult, pe stradă în-tr'un hal fără hal. Cu hainele sfâ-șiate, cu fața sgâriată, un ochi um-flat, și cucuie pe cap.

Cineva, probabil cunoscut, la a-costat:

— Vai de mine dar ce-i cu tine? Vino ne urcăm într'o trăsură și te conduc acasă...

— Mie tocmai aia-mi trebue! Nu-i destul că vin de acasă, dar să mă mai duc iarăși?

Clădire efțină

la firma

Soc. Transilvania

Arad. Calea Radnei 10

In loc de... „sport“

Am remarcat, că la arena „Gloria“ la intrări, în locul poliștilor, au fost angajați oameni dela „Paza“. Nimic rău în lucrul acesta. Dar, oamenii dela „Paza“ se poartă cam obraznic cu spectatorii. La intrare îmbrâncesc și apoi cer biletul, iar pe un domn, care, în urma purtării lor le-a atras atenția, păzitorii l-au îmbrâncit și l-au dat afară spunând că nimeni nu le poate face nimic.

Nu li-s'ar putea face puțină edu-cație? Mult le-ar folosi!...

Din cornul caprei

— Lenevia merge atât de încet, încât sărăcia o ajunge din urmă.

— Istoria nu servește la nimic. Omenirii i s'au întins întotdeauna capcane vechi, cari au mai servit și altădată.

— Cuvintele cele mai scurte: da și nu, cer cea mai îndelungată cum-pănire.

— Să nu te temi de dușmani de-cât atunci când nu-i vezi.

— Setea de dominație se stinge cea din urmă. Oamenii comandă și după moarte testând.

— Trândăvia seamănă cu rugina. Cheia de care te servești mereu, ră-mâne lucioasă.

— Uncori c de ajuns să răstorni un adevăr banal, pentru a face un paradox.

— Răbdarea este virtutea care ne aduce cele mai mult prietenii.

— Necinstind bătrânețea, în-seamnă să dărâmi dimineața, casa în care te vei culca aeara.

— Nimic nu e mai aproape de favoruri decât disgrația.

— Leneșii an întotdeauna poftă să facă ceva.

— Primul pas spre bine, este să nu faci rău.

— Memoria e o oglindă în care privim pe cei absenți.

Portrete Nădlac

— La „delicatele“ noastre între-bări puse uzinei „Electrice S. A. R.“, am avut promisiunea că ne va răs-punde de către.. adunarea generală. Așteptăm încă o săptămână răspun-sul promis, dar îl vrem și cu situa-ția lui Draszył și a lui Harsany!

Așteptăm să vedem „românismul“,

— Știu protectorii bolșevicului Juraj Cselovsky, dictatorul Nădla-cului, că acesta aplică amenzi de câte 30—40 lei nevoiașilor cari au vii, în timp ce protejează pe ai mari? Incasează primăria ceva din „amen-zile“ de mai sus? Mai știu că, dru-marul P. Goldea face numai câte 2—3 ore serviciu... săptămânal? E adevărat că acest drumar este fur-nizorul de curve pentru „cineva“?

Ce are de zis, la aceste. dl. pri-mar? Tot îl mai ține la „oraș“?

— „Creștinul“ Kertesz Iosko, fost comerciant de piele, a fost rugat să defileze, în cadrele și uniformă „so-kolistă“ pe un cal sur, oferit de „brat“ Zelenak, cu ocazia zilei de 8 Iunie. Ce zice „Pân“ Bujna de această „minunată“ propunere? Ad-mite?...

— Mărioara Oarga, fotografista din târg, a pus pe sora sa s'o în-locuiască, pentru că se precepe mai bine, fiind măritată. Bietul Pătru se „zolește“ cu prinderea porumbilor de rasă, dela vecini, pentru a-i duce la „kiálitaș“, sperând că va primi premiul cel mai mare, să ni-l tri-mită la redacție, să-i comunicăm ci-ne-i acela care-l „binecuvântă“ în Bravo! Suntem siguri că va fi pre-miat, mai ales că porumbii sunt foarte frumoși și îndeosebi foarte scumpi, costul unei perechi fiind de.. trei „cocii“ de gunoi!...

— Cine știe pe cine... pușcă Ioan cel Groaznic, mai în fiecare zi, în Păduriță, și cu ce „cartușe“?...

— Sokoliștii cari au participat la petrecerea de Luni, au rămas scan-dalizați de felul cum a înțeles „con-ducerea“ să-i distreze. N'a dat nu-mai o muzică cam... sgomotoasă! Păi, cu așa conducere, nu mai în-țelegem nimic?!..

Șepreuș

— Din greșală, în corespondența trecută s'a relatat, că Edgarul nos-tru Czárán, ar fi dat examen de ofițer, când în realitate, „chestia“ pe care am povestit-o, s'a întâm-plat la examenul de caporal.

— Tot despre Edgar se spune, că ar fi supărat cu cumnatul său, pentru o chestie cu 10 kgr. de po-rumb. Tot supărat este și cu co-merciantul Gabor, pentru că acesta a îndrăznit să-i ceară — auzi tu-peu! — banii pe cari îi datora.

După cum vedeți, nobil în toată puterea cuvântului.

Tinca

— La noi se spune, că ăia care umblă la cor zice că el e cel mai bun tenorist și că nici ciocârlile din pădurea dela gară nu-l întrec... că notarul M. din Tinca a înființat o lăptărie tip danez... Că cineva din Tinca ar dori ca punii lui Tianu să fie mai inteligenți... Că murdăriile din Tinca nu se mai duc în Crișul mort... Corbuț nu mai par-ticipă la cor, ci toată ziua caută cu lumânarea pe sub pat (vocea pier-dută?)

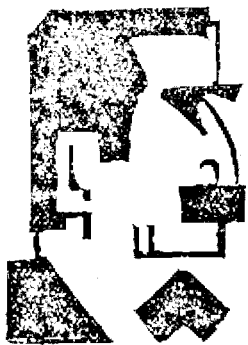
Intre prietene

— Eri am găsit o pereche de jartiere în buzunarul bărbatului meu.

— Ciudat! Eu nu pun niciodată!

PAVEL THOMAY Atelier de lustruit și tapițerie pentru **AUTO „DUCO“** Execută în modul cel mai irom Arad, Strada Mărășești No

Galerie...

Gravură în lemn
de Mureșianu

DI. Al Constantinescu

... De când nu mai e primar, face critică... sportivă.

La baia Centrală

Acum patru ani s'a înființat în Addis-Abeba prima baie publică, denumită din pricina asta: Baia Centrală.

Ministrul de Finanțe local, care nu făcuse încă în viața lui nici o baie, se hotărî să riște contactul cu apa sub pretext că face propagandă printre abisinienii în favoarea îmbăierii.

După ce ministrul făcu baie și se îmbracă, observă cu mirare că-i dispăruse flanela. Scandal, cercetări, amenințări, percheziții... De geaba, — flanela ministrului dispăruse fără de urme.

După doi ani, uitându-și pățania, ministrul de finanțe se duse iar la baie.

Dar după ce se desbracă, fața lui se luminează de un surâs mirat și binevoitor:

— Ia uite-te, domnule ce e să acuzi oamenii pe nedrept. Mi-am regăsit flanela!

Într'adevăr, ministrul își pusese flanela pe sub cămase. Și cum de doi ani nu-și mai scosese cămașa nu putuse să observe grava eroare judiciară ce o făcuse.

Despre broască

Broasca e un batracian care își ia sămăuța pe marginea lacurilor. Când e tânără, e verde; îmbătrânind devin gris. Pulpele broaștei sunt delicioase și foarte apreciate de gurmași.

Mai există o specie de broaște, anume femeii, foarte vopsite, îmbrăcate, sau mai bine zis desbrăcate, care mișună pe asfaltul orașului. Ele sunt brune sau blonde. Contrariu broaștei de gen batracian care se hrănește cu pești mici, femeia broască îngrășă destui pești cari joacă toată ziua biliard prin cafele. Pescuești aceste femei broaște, cu un bilet de 100—500 lei, prețul depinde de cartierul unde se plimbă. Plimbarea cu ele nu se face la lumina lunii, ci într'un hotel mobilat. Uneori carnea acestei femei broaște e foarte apreciată de anume amatori. Printre aceștia ele pot întâlni un milionar care le scot din... mocirlă și le instalează într'un palat, dar ele nu pot uita peștii lor care joacă biliard, și atunci se înapoiază pe trotuar.

Scaun de grădină	50
Bancă „ „	100
Masă „ „	100
Pat de pânză	100
Par de trandafir	8—100
Rudă pt. drapel	10—15
Tipli pt. tâmplari	10—25

Lei

SAMBERGER uzină de lemn pt. industrie și fabricarea de trăsuri în curtea MIELUL NEGRU — Telefon 477.

Mic manual

pentru uzul acelor cari călătoresc cu trenul

Primul supliciu, înainte de a călători cu trenul, este consultarea mersului.

Pentruca să consulți mersul trebuie să fii posesorul unei inteligențe excepționale și unor cunoștințe cari să-ți îngăduie să 'nțelegi imediat că te 'nșeli.

Sunt unii oameni cari pretind să știu să călătorească. Feriți-vă de ei ca de molimă. Sunt acei cari deschid fereastra când vrei să fie închisă. Sunt acei cari te calcă pe bătătură sub pretext că se duc să se plimbe pe culoar. Sunt acei cari se descalță când e cald.

Căci e oprit să fumezi, dar nu e oprit să te descalți.

Și să mănânci cârnați cu usturoi.

Se crede de obicei că sunt mai multe clase în tren. Eroare!

Există doar călători mai mult sau mai puțin civilizați sau mai mult sau mai puțin bine crescuți; clasa nu are nimic de-aface în asta.

Dacă auziți pe o doamnă spunând: „N'asî mănca pentru nimic în lume într'un vagon-restaurant!“ schimbați imediat compartimentul, pentrucă această declarație precede întotdeauna momentul când doamna va deschide valiza sau coșul plin cu comestibile greu de numit.

Compartimentul de cale ferată este locul unde constatați de obicei că oamenii au un fel de gustător de a mânca.

Unele legende sunt tenace. Se spune, de pildă, că toți călătorii de-

la București la Constanța singur cu o femeie tânără în compartiment, elegantă, care dela Ploiești n'are nimic să-ți refuze.

Mai întâi, femeile tinere și elegante călătoresc aproape întotdeauna cu automobilul. Iar dacă sunt atât de tinere și de elegante nu așteaptă vre-un călător prăfuit și murdar, ca să le facă propuneri galante.

Însfârșit, dacă cineva în care ai încredere, afirmă că a făcut o cucerire în Rapidul de Constanța sau în Simplon, răspundeți-i că nu vă miră, deoarece sunt femei cari fac culoarul, așa cum altele fac trotuarul.

Să vă jur că nu va mai insista.

Adaog că dacă, prin absurd, călătorești cu o femeie tânără și frumoasă, e mai bine să-ți vezi de treabă. Ceeace iei uneori drept o ochiadă, este poate un simplu tic. Să presupunem că o atacă, că, îngrozită, trage semnalul de alarmă, că trenul se oprește, că vine controlorul, etc.

Iată ce vă așteaptă:

1) O condamnare pentru atentat neizbutit la bunele moravuri care vă va face ridicol.

2) O contravenție pentru că acest atentat s'a desfășurat, ca să zicem așa, în tren.

3) Doamna v'a zgâriat pe față și va fi foarte greu să faceți lumea să creadă că sunt efectele unui reflex pătimaș.

4) Controlorul vă va arunca epitetul de porc.

5) Toți călătorii vă vor râde în nas; toate călătoarele vă vor privi cu desgust, poate pentru că nu v'ați adresat lor.

Cetiți „Bravo“!

Primăria Municipiului Arad

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, — că Primăria municipiului Arad, —

în ziua de 30 Iunie 1936, ora 11 a. m.

va ține în biroul Serviciului economic, camera Nr. 59, licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, pentru întreprinderea lucrărilor de reparare a trotuarelor de asfalt în cuprinsul orașului.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Ofertanții cari vor participa la licitațiune vor depune odată cu oferta (care se va înainta în dublu exemplar) și garanția provizorie prevăzută de caetul de sarcini, în numerar ori efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini și devizul, cari pot fi văzute în camera Nr. 59 a primăriei în orele de serviciu.

Arad, la 3 Iunie 1936.

Primăria municipiului Arad
Nr. 15.339—1036.

Cântec de leagăn

In odaia deranjată
Saltă'n arcuiri căruciorul,
Mama-și face toaleta,
Bona leagănă odorul.

Sfârce de biberon cu lapte
Gura mică îi frământă,
Mama-și drege silueta,
Bona leagănă și cântă.

Nani, nani, broscuțică
Gureșe și mândicioasă
Să te faci și tu duduie
Tot ca mama de frumoasă.

Să te duci la coafeză
Să-ți faci părul ca ariciul.
Arcul traselor sprâncene
Să-ți-l potrivești cu briciul.

La pleoape să-ți pui gene
Cât aripile de cioară,
Să-ți vâpșești obraji'n tonul
Prafului de scorțișoară.

Purpuriu de-un lat de deget
Buzele să-ți le-aprindă,
Grenul de botu în barbă
Să răsară ca o ghindă.

Lacut roșu depe unghii
Ori-ce purpură să bată,
Să abească prin ajururi
Pielea ta catifelată.

Nani, nani, dormi acuma
Mama pleacă la plimbare
Și-a luat cu ea rețeta
Ca să-ți facă zestre mare..

Rodri

Profesorul surd

Talentatul Piu M....u, pe când încă pe băncile liceului, avea zek matematici un profesor surd, profesor mai în vârstă și carabro urma unei operații, auzea foarte

Dar pentru că elevii erau iorior și puteau vorbi mai tare, obied predat nu suferea din cauza acereză. Elevii însă se distrau de nenub rate ori pe socoteala bătrânului si fesor care, deși surd, avea o nev d tânără și plină de grații.

La o lecție, pe când profesorul era întors cu fața la tablă undes na niște exerciții cu nu știu câte m, cunoscute. Piu M....su, inspirat în bit, ridică două degete în sus, cum obișnuiesc toți școlarii, d vor să iasă afară.

Profesorul se întoarse, privind peste ochelari.

— Domnule profesor, permiteți să mă duc la nevasta dvs.!

Ceilalți elevi abia își puteau buși râsul.

Profesorul ridică mâna în Piu M....cu îngheț de frică. La și camarazii săi.

— Stai jos și așteaptă puțin, sunt doi..

Bravo!

apare în fiecare Sâmbătă

Abonamente:

pentru oraș: 150 lei anual
pentru județ: 120 lei anual
pentru instituții și întreprinderi, 1000 lei anual.

Abonamentele se plătesc înaintea

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și administrația

Arad, strada Alexandri No